

Οι «υιοί της βροντής» μέσα από ευαγγελικές περικοπές

[Ορθοδοξία](#) / [Καινή Διαθήκη](#)

[Μαρία - Ελένη Ευθυμίου, Θεολόγος - ΜΔΕ Παλαιάς Διαθήκης](#)

Ο Ιωάννης και ο αδελφός του Ιάκωβος, ήταν παιδιά του Ζεβεδαίου και της Σαλώμης. Καταγόταν από μία παράκτια πόλη στη λίμνη της Τιβεριάδος, τη Βηθσαιδά. Το όνομα Βηθσαιδά στα αραμαϊκά σημαίνει «τόπος αλιείας - αλιέων» και είναι φανερό ότι οι περισσότεροι κάτοικοι της πόλης ασχολούνταν με την αλιεία. Το επάγγελμα αυτό ασκούσαν και οι δύο αδελφοί Απόστολοι, Ιάκωβος και Ιωάννης, μαζί με τον πατέρα τους. Μάλιστα, ήταν συνεργάτες και με τον Απόστολο Πέτρο, όπως φαίνεται από το Ευαγγέλιο του Λουκά «ομοίως δε και Ἰάκωβον και Ἰωάννην, υιούς Ζεβεδαίου, οι ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι» [1] . Επίσης, ο Ευαγγελιστής Μάρκος αναφέρει ότι τα δύο αδέλφια, αμέσως μετά την κλήση τους ακολούθησαν τον Κύριο, αφήνοντας τον πατέρα και τους μισθωτούς τους στο ψαροκάικο «Και προβάς εκείθεν ὀλίγον εἶδεν Ἰάκωβον τον του Ζεβεδαίου και Ἰωάννην τον αδελφόν αυτού, και αυτούς εν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τα δίκτυα, και ευθέως ἐκάλεσεν αυτούς. και ἀφέντες τον πατέρα αυτών Ζεβεδαίον εν τῷ πλοίῳ μετά των μισθωτῶν ἀπήλθον ὀπίσω

αυτού» [2].

Οι δύο Απόστολοι είχαν βαθιά και αληθινή αγάπη για το Διδάσκαλό τους, ήταν πιστοί και αφοσιωμένοι μαθητές και βρίσκονταν πάντα κοντά στον Ιησού Χριστό. Είχαν έντονη προσωπικότητα, όπως μαρτυρείται από ένα περιστατικό που διασώζει ο Ευαγγελιστής Λουκάς. Συγκεκριμένα, όταν ο Κύριος αποφάσισε να αναχωρήσει για την πόλη των Ιεροσολύμων, έστειλε πρώτα αγγελιοφόρους για να προετοιμάσουν τον ερχομό Του. Εκείνοι μπήκαν σε ένα χωριό των Σαμαρειτών, όμως οι Σαμαρείτες έδιωξαν τους αγγελιοφόρους του Κυρίου. Όταν πληροφορήθηκαν το περιστατικό αυτό ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης είπαν στον Κύριο «Κύριε, θέλεις είπωμεν πυρ καταβῆναι από ουρανού και αναλώσαι αυτούς, ως και Ἡλίας εποίησε;» [3]. Ο Χριστός, θέλοντας να νουθετήσει τους δύο Αποστόλους απάντησε «ουκ οίδατε ποίου πνεύματός εστε υμείς· ο υιός του ανθρώπου ουκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι» [4]. Το κατά Μάρκον Ευαγγέλιο διασώζει την πληροφορία ότι ο Ιησούς «επέθηκεν αυτοῖς ὀνόματα Βοανηργές, ὁ ἐστὶν υἱὸς βροντῆς» [5]. Ο Καθηγητής Καραβιδόπουλος αναφέρει ότι την ονομασία αυτή ερμήνευσαν οι πατέρες ως προανάκρουσμα της «υψιπετούς» θεολογικής τους διδασκαλίας [6]. «Δίκην γὰρ βροντῆς οὐρανόθεν ἐβρόντησαν οὗτοι τὰ θεολογικὰ δόγματα, ὁ μὲν Ἰάκωβος ἀγράφως, ὁ Ἰωάννης ἐγγράφως» (Ζιγαβινός), «υἱοὶ βροντῆς διὰ τὸ μέγα καὶ διαπρύσιον ἠχῆσαι τὴν οἰκουμένην τῆς θεολογίας τὰ

δόγματα» (Βίκτωρ).

Ο Ιάκωβος μαζί με τον Πέτρο και τον Ιωάννη βρίσκονταν κοντά στον Κύριο και βίωσαν μόνο αυτοί, από το στενό κύκλο των δώδεκα, αρκετά θαυμαστά γεγονότα, όπως για παράδειγμα τη Μεταμόρφωση του Κυρίου [7]. Επίσης, μόνο στους τρεις αυτούς μαθητές επέτρεψε να Τον ακολουθήσουν όταν ανέστησε την κόρη του Ιάειρου [8]. Τέλος, μόνο από εκείνους ζήτησε ο Χριστός να Τον συνοδεύσουν στον τόπο της προσευχής Του, στη Γεθσημανή, στο Όρος των Ελαιών λίγο πριν τη σύλληψη και το εκούσιο Πάθος Του [9]. Όπως αναφέρεται στις Πράξεις των Αποστόλων, ο Ιάκωβος ο Ζεβεδαίος ήταν ο πρώτος από τους δώδεκα Αποστόλους, ο οποίος βρήκε μαρτυρικό θάνατο [10], δια αποκεφαλισμού, επί Ηρώδη Αγρίππα [11].

Ο Ιωάννης ο Ζεβεδαίος αναφέρεται ως ο μαθητής «ον ηγάπα ο Ιησούς» [12]. Ονομάζεται και Ιωάννης ο Ευαγγελιστής [13] καθώς και Ιωάννης ο Θεολόγος. Από τη στιγμή της κλήσης του, ακολουθεί τον Ιησού σε όλη τη διάρκεια του δημόσιου βίου Του επί τρία χρόνια, χωρίς να λείπει στιγμή από το πλευρό Του. Ήταν παρών σε όλα τα σημαντικά γεγονότα της ζωής του Ιησού, ενώ ακόμα και μετά τη σύλληψη του Διδασκάλου του, ήταν ο μόνος που βρήκε τη δύναμη και το θάρρος να σταθεί δίπλα Του και να Τον ακολουθήσει μέχρι το Σταυρό [14]. Ο Ιωάννης ήταν ο πρώτος από το στενό κύκλο των δώδεκα μαθητών, ο οποίος αξιώθηκε να δει το

κενό μνημείο μετά από την τριήμερη Ανάσταση του Ιησού Χριστού [15]. Η Εκκλησία δέχεται ότι ο αγαπημένος μαθητής του Κυρίου πέθανε, ετάφη, αναστήθηκε και εν συνεχεία μετέστη στον ουρανό, στην αιώνια και αληθινή ζωή. Μάλιστα, ο ίδιος ο Ευαγγελιστής αναφέρει «Ο έχων τον υιόν έχει την ζωήν, ο μη έχων τον υιόν του Θεού την ζωήν ουκ έχει» [16].

1. Λκ. 5, 10.

2. Μκ. 1, 19-20.

3. Λκ. 9, 54.

4. Λκ. 9, 55-56.

5. Μκ. 3, 17.

6. Ι. Καραβιδόπουλου, *Το κατά Μάρκον Εύαγγέλιο*, Θεσσαλονίκη: Πουρναρά 1988, 142-143.

7. Μτ. 17, 1-13.

8. Μκ. 5, 35-43.

9. Μτ. 26, 36-46.

10. Πρ. 12, 1-2.

11. Χ. Καρακόλη, *Ερμηνευτικές Προσεγγίσεις, Απαντήσεις σε απορίες από την Καινή Διαθήκη*, Αθήνα: Αποστολική Διακονία 2005, 26-27.

12. Ιω. 13, 23.

13. Βλ. Σ. Αγουρίδη, *Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης. Εισαγωγικά, εξηγητικά και θεολογικά μελετήματα εις το Δ' Εύαγγέλιον*, Αθήνα 1984.

14. Ιω. 19, 25-27.

15. Ιω. 20, 1-5.

16. Α' Ιω. 5, 12.

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN